

DECIZIE

13 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Nicolae Craiu

examinînd recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sibix Electron”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Public Joint Stock Company „Sibur Holding” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Sibix Electron”, autoritatea publică Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la decăderea din dreptul asupra mărcii,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 10 februarie 2015, Public Joint Stock Company „Sibur Holding”, reprezentată de avocatul Jigău Radu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Sibix Electron”, autoritatea publică Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la decăderea din dreptul asupra mărcii.

În motivarea acțiunii a invocat că marca „S SIBIX Electron fig.”, conform înregistrării naționale nr. 14721, a fost înregistrată în data de 17 martie 2007 la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de către SRL „Sibix Electron” pentru un șir de produse, inclusiv și pentru produsul „Polipropilenă” din clasa 01 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor.

Menționează reclamantul că în decursul unei perioade neîntrerupte de 5 ani (01 ianuarie 2009 - 31 decembrie 2014), fără careva motive justificate, marca nu a făcut obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova pentru produsele/serviciile, pentru care a fost înregistrată.

În acest sens remarcă că neutilizarea de către SRL „Sibix Electron” a mărcii sale naționale nr. 14721, „S SIBIX Electron fig.” pentru produsul clasei 01 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor - „Polipropilenă” se demonstrează prin răspunsul Centrului de Metrologie Aplicată și Standardizare a informației cu privire la certificarea în organele de certificare a produsului cu denumirea „SIBIX

Electron”, „Polipropilenă”, în care se menționează că asemenea produs nu a fost certificat.

Reclamantul a precizat că a solicitat decăderea din drepturile asupra mărcii naționale nr. 14721, „S SIBIX Electron fig.” pentru produsul din clasa 01, conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor (CIPS), „Polipropilenă”, deoarece Public Joint Stock Company „Sibur Holding” a depus o cerere posterioară a mărcii internaționale IR 1185416 „СИБЭКС” în Republica Moldova, însă după examinare, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală prin Avizul de refuz provizoriu din 20 octombrie 2014, a refuzat înregistrarea acestei mărci în Republica Moldova pentru produsele din clasa 01 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor (CIPS), motivul fiind - coliziune cu marca națională „S SIBIX Electron fig.” înregistrată la 17 martie 2007 sub nr. 14721 de către SRL „Sibix Electron”.

Astfel, în temeiul art. 14 alin. (1), art. 20 alin. (1) lit. a) și alin. (2), art. 83 alin. (3) lit. j) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29 februarie 2008, consideră că pîrîtul urmează să fie decăzut din drepturile asupra mărcii „S SIBIX Electron fig.”.

Solicită decăderea SRL „Sibix Electron” din drepturile asupra mărcii naționale nr. 14721, „S SIBIX Electron fig.” pentru produsul din clasa 01, conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor (CIPS), „Polipropilenă”.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015, acțiunea a fost admisă integral, fiind decăzută SRL „Sibix Electron” din drepturile asupra mărcii naționale nr. 14721 pentru produsul din clasa 01 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor: „Polipropilenă”.

La 01 februarie 2016, SRL „Sibix Electron” a declarat recurs împotriva hotărîrii primei instanțe solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrii recurate cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă ca nefondată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărîrea primei instanțe, considerînd-o neîntemeiată și emisă în contradicție cu prevederile art. 240 alin. (3) CPC, potrivit cărora instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Menționează că conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor (CIPS), și în cazul stabilirii „polipropilena” în clasificarea produselor pe categorii NISA ediția a 10 (web-site-ul <http://tmclass.tmdn.org/>), sunt marcate următoarele produse (servicii): rășini din polipropilena; polipropilena (materie primă); rășini din polipropilena sintetice neprelucrate. La clasa 01 se referă: materiale plastice neprelucrate; substanțe, produse și preparatele chimice și elementele naturale; rășini în stare brută și sintetice. Substanță „polipropilena” se folosește în industria materialelor plastice.

În contextul celor relatate, consideră că partea descriptivă a hotărîrii contravine părții dispozitive, or din partea descriptivă a pricinii rezultă că SRL „Sibix Electron” va fi decăzut din toate drepturile asupra mărcii din clasa 01, iar partea rezolutivă stabilește că se decade din drepturi asupra mărcii pentru produsul din clasa 01 „Polipropilena”.

Prin urmare, menționează hotărîrea limitează drepturile recurentului asupra utilizării (în volum care a rămas neatins) a mărcii comerciale nr. 14721 pentru produsele clasa 01, și alte clase de produse înregistrate sub aceasta marca, dacă ei conțin polipropilena.

Susține că mai mult de 5 ani marca „S SIBIX Electron fig.” este utilizată în mod efectiv de către SRL „Sibix Electron” pentru categoriile produselor din clasa 01, inclusiv și cele care conțin „polipropilenă”.

Mai afirmă recurentul că scrisoare nr. TM-6769 din 26 ianuarie 2015 primită de la Centrul de Metrologie Aplicată și Certificare, nu poate fi apreciată drept probă admisibilă și unică pentru justificarea temeiurilor legale pentru decăderea SRL „Sibix Electron” din drepturile asupra mărcii, or legislația privind certificarea produselor nu obligă SRL „Sibix Electron” de a obține nici un certificat de la organele din domeniul standardizare și metrologie, deoarece legea națională nu cere pentru produsele din aceasta categoria efectuarea evaluării de certificare în mod obligatoriu.

Astfel, relevă că la importul produselor pe teritoriul Republicii Moldova, pentru organele vamale este suficient certificatul de origine și certificatul de conformitate eliberat de către autoritățile competente, iar SRL „Sibix Electron” nu are nevoie de adresarea la organele naționale acreditate pentru evaluarea conformității produselor, deoarece acest produs nu este supus certificării obligatorii.

Insistă recurentul că SRL „Sibix Electron” a dobândit dreptul de proprietate asupra mărcii cu nr. 14721 în urmă înregistrării acestuia, și este proprietarul legal al mărcii respective începând cu anul 2005, de care se folosește permanent.

Precizează recurentul că începând cu anul 2009, se ocupă cu introducerea (import efectiv) din China pe teritoriul Republicii Moldova a produselor care conțin polipropilenă, și care se referă la unul dintre produsele din clasa 01 - „materiale plastice în stare brută”, produse care sunt făcute din materiale plastice, cabluri, adezivi, clei pentru construcții, clipuri de cablu și alte produse care conțin în componența sa substanță polipropilenă.

La fel, remarcă că partea II a Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor pentru înregistrarea mărcilor (Clasificarea Nisa, Ediția a 10-a), conține lista produselor și serviciilor în ordinea claselor. Art.1 din Clasificarea Nisa, stabilește că clasificarea cuprinde o listă alfabetică a produselor și serviciilor cu indicarea claselor în care este încadrat fiecare produs sau serviciu, iar conform art. 2 alin. (2), fiecare dintre țări își rezervă dreptul de a aplica clasificarea ca sistem sau ca sistem auxiliar.

Astfel, susține că în privința produselor din clasa 01, substanță sau produsul „polipropilena” în stare curată nu există, pe când din sensul și textul hotărârii judecătorești nu rezultă clar asupra căror produse și servicii din clasa 01 compania SRL „Sibix Electron” nu utilizează efectiv marca comercială nr. 14721.

Consideră că hotărârea instanței de fond este emisă în contradicție cu circumstanțele pricinii, nu este clară, nu se bazează pe temeiuri de drept și de fapt, iar ca rezultat reprezintă o limitare a drepturilor sale asupra mărcii comerciale nr. 14721, care este utilizată în mod efectiv, fără întreruperea pe un termen de 5 ani.

Întru susținerea poziției sale mai invocă că dreptul de proprietate asupra mărcii comerciale este un drept inalienabil, protejat de Convenția de la Paris, art. 33 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, art. 1 al Protocolului Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului, or, conform Acordului privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț (TRIPs), la care este parte și Republica Moldova, proprietatea intelectuală este recunoscută drept proprietate privată.

În aceste condiții, invocă că acțiunea Public Joint Stock Company „Sibur Holding” poate fi interpretată drept exproprierie, ținând cont de investițiile făcute de titularul mărcii în scopul înregistrării și promovării acesteia în Republica Moldova.

La 31 mai 2016, Public Joint Stock Company „Sibur Holding”, reprezentată de avocatul Jigău Radu, a depus referință la recursul declarat, în care a invocat caracterul neîntemeiat al acesteia, posibil respingerii, deoarece decăderea recurentului din dreptul asupra mărcii naționale „S SIBIX Electron fig.” nr. 14721 pentru produsul din clasa 01 și anume pentru materia primă „polipropilenă”, nu va limita dreptul de a importa produse care conțin substanță „polipropilenă”, or aceste produse sunt incluse în altă clasă de produse pentru care recurentul nu a fost decăzut.

Concomitent a menționat că, legislația națională și internațională în domeniul proprietății intelectuale impune obligativitatea utilizării mărcii din momentul înregistrării acesteia pentru a nu crea în așa mod impedimente altor agenți economici și a nu folosi înregistrările în scop de blocaj.

În acest sens, menționează că este condamnat că solicitantul înregistrării deturneză dreptul rezultat din înregistrare de la scopul său, folosindu-l altfel decât ca mijloc care servește la deosebirea produselor și/sau serviciile unei persoane fizice sau juridice, de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

Afirmă că funcția de bază a mărcii comerciale constituie identificarea produselor și/sau serviciile pentru a căror înregistrare este cerută, iar conservarea unei mărci și nefolosirea acesteia pentru produsele solicitate, constituie abuz de drept și o ocupare nejustificată a unui drept protecția căruia este condiționată de folosirea acesteia.

Consideră că simpla aplicare sau indicare pe ambalaj și actele de însoțire a denumirii companiei, nu poate fi considerată utilizare efectivă în sensul prevederilor art. 14 și art. 20 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29 februarie 2008.

Relevă că utilizarea trebuie să fie publică, adică trebuie să fie externă întreprinderii și vizibilă clienților reali sau potențiali ai produselor sau serviciilor acesteia, iar utilizarea în sfera privată sau utilizare strict internă în cadrul unei întreprinderi sau al unui grup de întreprinderi nu constituie o utilizare efectivă.

La 12 iulie 2016, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, a depus referință la recursul declarat, prin care a confirmat faptul înregistrării pe teritoriul Republicii Moldova a mărcii nr. R 14721 din 23 noiembrie 2005, pe numele titularului SRL „Sibix Electroon”, însă admiterea sau respingerea cerințelor recurentului a lăsat la discreția instanței de recurs, în dependență de probele prezentate de părți.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia hotărârii primei instanțe din 24 noiembrie 2015 a fost expediată în adresa recurentului la 18 decembrie 2015, fapt confirmat prin scrisoare de însoțire nr. 2-8/15 (f. d. 163), iar recurentul insistă că a făcut cunoștință cu hotărârea contestată la 13 ianuarie 2016.

Iar alte probe care ar atesta contrariul la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva hotărârii din 24 noiembrie 2015, la 01 februarie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa hotărârea primei instanțe și a restitui pricina spre rejudecare în prima instanță din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Înaintînd acțiunea în judecată împotriva SRL „Sibix Electron”, Public Joint Stock Company „Sibur Holding” invocînd că în decursul unei perioade neîntrerupte de 5 ani, marca „S SIBIX Electron fig.”, nu a fost obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova pentru produsele pentru care a fost înregistrată, a solicitat decăderea SRL „Sibix Electron” din drepturile asupra mărcii naționale nr. 14721, „S SIBIX Electron fig.” pentru produsul din clasa 01, conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor (CIPS), „Polipropilenă”.

Fiind investită cu judecarea prezentului litigiu, prima instanță s-a pronunțat în favoarea admiterii acțiunii, considerînd că SRL „Sibix Electron” nu a folosit marca „S SIBIX Electron fig.” o perioadă mai mare de 5 ani, iar careva motive sau circumstanțe justificative care ar confirma utilizarea acestei mărci nu au fost stabilite, or prin probele prezentate se confirmă cu certitudine faptul neutilizării acesteia.

Instanța de recurs consideră, însă, că interpretarea dată de prima instanță, în sensul relatat este una bazată pe o apreciere arbitrară și unilaterală a situației de fapt, fără a fi constatate și elucidate pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea pricinii în fond în coroborare cu cadrul legal ce guvernează raportul în litigiu și materialul probator admisibil.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Articolul 241 alin. (5) CPC, direct indică că în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Această dispoziție legală a fost adoptată în scopul de a asigura o bună administrare a justiției, de a întări încrederea justițiabililor în hotărârile judecătorești și de a da posibilitatea instanțelor superioare să-și exercite controlul judecătoresc.

În speță se reține, că contrar prevederilor enunțate, prima instanță a judecat pricina superficial și unilateral, or ajungînd la concluzia admiterii acțiunii și decăderii SRL „Sibix Electron” din drepturile asupra mărcii naționale nr. 14721 pentru produsul din clasa 01 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor: „Polipropilenă”, instanța de judecată nu a combătut nici un argument invocat de pîrît în contraargumentarea celor aduse în susținerea cererii de chemare în judecată, ci s-a limitat în la enunțarea unor prevederi legale, constatînd că SRL „Sibix Electron” nu a folosit marca „S SIBIX Electron fig.” o perioadă mai mare de 5 ani, fără careva motive justificative.

Mai mult, deși în speță s-a invocat neutilizarea efectivă de către compania „Sibix Electron” SRL în Republica Moldova a mărcii sale naționale nr. 14721 „S SIBIX Electron fig.” doar pentru produsul din clasa 01 CIPS „Polipropilenă”, prima instanță, examinînd circumstanțele cauzei, a constatat neutilizarea efectivă, fără

motive justificative, conform destinației, reale și publice, de către titularul SRL „Sibix Electron” a mărcii naționale nr. 14721 „S SIBIX Electron fig.”, însă fără a specifica produsul și/sau serviciul pentru care nu a fost folosită marca de către titularul de drepturi, în perioada de referință, pentru care a fost înregistrată, ceea ce implică de a crede că marca nu a fost folosită de către SRL „Sibix Electron” pentru nici unul din produsele pentru care a fost înregistrată.

În aceste condiții instanța de recurs reține că contrar dispozițiilor art. 241 alin. (6) CPC, care stabilește că dispozitivul hotărârii cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii, soluția dată de prima instanță are un conținut neînțeles, or deși instanța dispune decăderea SRL „Sibix Electron” din drepturile asupra mărcii naționale nr. 14721 pentru produsul din clasa 01 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor: „Polipropilenă”, nu reflectă cert în partea motivată a hotărârii concluziile care i-au format convingerea pentru a hotărî astfel.

În același context, prima instanță, din probele administrate la dosar, a apreciat că acestea dovedesc cu certitudine condiția impusă de art. 20 alin.(1) lit. a) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, pentru decăderea asupra mărcii, și anume neutilizarea, mai mult de 5 ani neîntrerupt, de către SRL „Sibix Electron” a mărcii „S SIBIX Electron fig.” pentru produsul din clasa 01, conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor: „Polipropilenă”, încât să poată fi îndeplinită funcția acesteia, precum și a stabilit că orice tentative de a depista existența pe piața internă a mărfurilor individualizate prin marca „S SIBIX Electron fig.”, nu a dat nici un rezultat.

La acest segment, instanța de recurs relevă că, deși prima instanță a făcut referire la aceste probe administrate la dosar, însă holtărîrea contestată nu reflectă care anume probe dovedesc cu certitudine condiția impusă de art. 20 alin.(1) lit. a) din Legea privind protecția mărcilor, pentru decăderea asupra mărcii.

Or, doar răspunsul Centrului de Metrologie Aplicată și Certificare nr. 16-01/45 din 31 ianuarie 2015, pe care s-a bazat prima instanță la determinarea soluției și potrivit căruia SRL „Sibix Electron” nu a solicitat certificarea pe teritoriul Republicii Moldova a produselor de „Polipropilenă”, nu face dovada incontestabilă a faptului precum că fără motive justificate, marca în discuție nu a făcut obiectul unei folosiri efective pe teritoriul Republicii Moldova într-o perioadă neîntreruptă de 5 ani, pentru produsele sau serviciile pentru care aceasta a fost înregistrată, precum și nu justifică temeuri legale pentru care pîrîtul a fost decăzut din drepturile asupra mărcii naționale nr. 14721 pentru produsul din clasa 01 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor: „Polipropilenă”.

Situația de fapt din cauză ar fi trebuit cercetată de către prima instanță prin prisma cel puțin a obligației certificării produselor din clasa 01 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor, pentru care a fost înregistrată marca „S SIBIX Electron fig.” nr. 14721, ținînd cont în acest sens de Legislația privind certificarea produselor care operează în termenul indicat de intimat, de la 01 ianuarie 2009 pînă la 31 decembrie 2014.

Aceasta se impune a fi verificată și din motivul că însuși SRL „Sibix Electron” a insistat pe parcursul judecării cauzei asupra faptului că Legea națională nu cerere pentru produsele asupra cărora operează protecția mărcii sale, efectuarea evaluării de

certificare în mod obligatoriu și că nu are nevoie de adresare la organele naționale acreditate pentru evaluarea conformității produselor, deoarece acest produs nu este supus certificării obligatorii.

Pe când, acest aspect a fost lăsat fără verificare de către instanța ierarhic inferioară, deși acesta era necesar de a fi dezvăluit și stabilite, întru judecarea justă a cauzei, circumstanțele menționate.

Un alt aspect care a fost examinat în mod superficial de către prima instanță este și aprecierea arbitrară a înscrisurilor depuse de SRL „Sibix Electron” la dosarul cauzei în dovedirea folosirii în condițiile prevăzute de lege a mărcii în discuție, în acest sens de către prima instanță fiind menționat doar faptul că careva probe concludente și pertinente care să confirme utilizarea mărcii naționale nr. 14721 „S SIBIX Electron fig.” pentru produsul din clasa 01, conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor: „Polipropilenă” ca materie brută/primă nu au fost prezentate.

Cu toate că, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

De altfel, a fost lăsată fără nici o analiză și Clasificarea Internațională a Produselor și Serviciilor (Clasificarea Nisa, Ediția 10), conform căreia în clasa 01 polipropilena se regăsește ca: polipropilenă [materia primă]; rășini din polipropilenă, rășini din polipropilenă sintetice și prelucrate, or în caz afirmativ urma a se verifica dacă produsul „polipropilenă” din clasa 01 conform CIPS, pentru care este decăzut recurentul conform hotărârii contestate, este polipropilenă [materia primă].

Prin urmare, se constată că prima instanță nu a verificat aceste circumstanțe, deși acestea urmau a fi supuse cercetării întru clarificarea tuturor aspectelor importante pentru soluționarea justă a prezentului litigiu.

În conexiunea celor descrise se constată că hotărârea primei instanțe nu are putere de convingere, fapt ce denotă ilegalitatea acesteia.

În acest context, important este faptul că folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieșind din specificul acestui, presupune prin sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt, care, este diferită de la caz la caz, în coroborare cu cadrul legal aplicabil speței.

Aici instanța de recurs ține să menționeze și art. 6 alin. (1) al Convenției, în sensul cărui trebuie de înțeles că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

În cauză, însă, se constată că soluția primei instanțe nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Distinct de cele arătate mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că hotărârea Curții de Apel

Chișinău din 24 noiembrie 2015, urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

La rejudecarea pricinii instanța urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

Totodată, instanța de recurs remarcă că deși, art. 445 alin. (1) lit. c) CPC prevede că instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, reieșind din faptul că prin Legea pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă al Republicii Moldova nr. 155 din 05 iulie 2012, în vigoare de la 30 noiembrie 2012, a fost exclusă competența Curților de Apel ca instanță de contencios administrativ, competente de a judeca aceste pricini în prima instanță, în baza art. 33¹ CPC, devenind judecătoriile, astfel potrivit art. 33¹ CPC, judecătoriile examinează și soluționează în fond toate pricinile civile, dacă legea nu prevede altfel, iar art. 83 alin.(3) lit. (j) a Legii privind protecția mărcilor indică direct că Judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI soluționează litigiile privind decăderea din drepturile asupra mărcii, prin urmare cauza dată urmează a fi trimisă spre rejudecare în prima instanță la Judecătoria Râșcani mun. Chișinău.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sibix Electron”.

Se casează integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Public Joint Stock Company „Sibur Holding” reprezentată de avocatul Jigău Radu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Sibix Electron”, autoritatea publică Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la decăderea din dreptul asupra mărcii cu remiterea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Râșcani mun. Chișinău.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Maria Ghervas

Nicolae Craiu